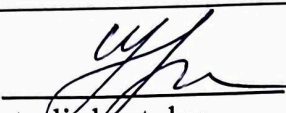
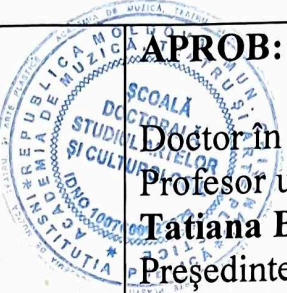

MINISTERUL CULTURII AL REPUBLICII MOLDOVA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA
ACADEMIA DE MUZICĂ, TEATRU ȘI ARTE PLASTICE
ȘCOALA DOCTORALĂ *STUDIUL ARTELOR ȘI CULTUROLOGIE*

APROB: Doctor în studiul artelor, Profesor universitar Svetlana BADRAJAN Director Școală doctorală <i>Studiul artelor și culturologie</i>	 APROB: Doctor în studiul artelor, Profesor universitar Tatiana BEREZOVICOVA Președinte al Consiliului Științific al AMTAP Proces verbal nr. 8. din 08.05.2025
---	---

CURRICULUM
la disciplina

FORMĂ ȘI SENS ÎN DISCURSUL MUZICAL
ciclul III de studii universitare (Doctorat)

Domeniul de formare profesională:	653. Artă muzicală
Programul de studiu:	653.01 Muzicologie (cercetare/creație)
Forma de învățământ:	(cu frecvență/ cu frecvență redusă)

Autor:
Svetlana Țircunova,
prof. univ., dr.,

Chișinău, 2025

CUPRINS

I.	Preliminarii	2
II.	Repere conceptuale	2
III.	Competențe generale ale disciplinei	3
IV.	Competențe specifice ale disciplinei	3
V.	Administrarea disciplinei	4
VI.	Unități tematice și repartizarea orientativă a orelor	5
VII.	Obiectivele de referință și unități tematice	6
VIII.	Organizarea lucrului individual al doctorandului	7
IX.	Evaluarea disciplinei	8
X.	Bibliografie	9

I. PRELIMINARII

Forma și sens în discursul muzical este un curs care întră într-un sistem didactic *Teoria muzicii* fiind o parte componentă a științei muzicologice și a practicii pedagogice.

Astfel **scopurile** principale ale cursului *Forma și sens în discursul muzical* constau în cunoașterea:

- diferitelor forme-tipare care au existat pe parcursul secolelor și caracteristicile lor semantice;
- acelor metode care pot servi la cercetarea sensului în discursul muzical prin analiza formelor folosite.

Cursul este destinat studenților din cadrul doctoratului științific și a celui profesional la specialitatea *Muzicologie*. Cursul constă din lecții teoretice și seminare la care toți doctoranzii urmează să prezinte referatele ce abordează subiecte din materialul cursului stabilite de comun acord cu titularul cursului.

II. REPERE CONCEPTUALE

Studiul formelor muzicale și al potențialului lor de conținut artistic constituie o disciplină de sinteză, a cărei abordare presupune cunoaștere prealabilă a unor componente cheie ale științei despre muzică, cum sunt: armonie, contrapunct, istoria muzicii, etnomuzicologie, teoria instrumentelor, orchestrație, estetică etc. Toate acestea sunt necesare pentru realizarea unor analize complete ale lucrărilor muzicale în ansamblul conținutului lor artistic și sensului ideatic la nivel profesional. De aceea în cursul special această disciplină se studiază în două racursuri – sub aspect teoretic și practic.

Funcțiile cursului se determină prin rolul primordial al fenomenului operei muzicale care în viziunea contemporană se conștientizează ca un obiect central al culturii muzicale. Din punctul de vedere al construcției sale interne creația muzicală se apreciază ca un obiect bilateral cuprinzând două laturi subordonate: prima este o latură materială care se apreciază ca *forma muzicală*, cea de-a doua latură este ideală și se numește *conținutul (sensul) muzical*.

Studierea raporturilor între aceste două laturi ale operei muzicale formează esența disciplinei *Forma și sens în discursul muzical*. Concomitent această disciplină joacă un rol important în dezvoltarea aptitudinilor creative ale muzicienilor-profesioniști. Drept scop al cursului este formarea cunoștințelor teoretice în domeniul structurii operelor muzicale, care îmbogățesc gândirea muzicală a artistului, savantului, criticului și dau bază pentru concepții noi ale compozitorilor și muzicologilor. Din punctul de vedere practic scopul cursului este determinat de necesitatea elaborării și îmbogățirii deprinderilor analitice ale studenților-doctoranzi pentru formarea gândirii originale și bine argumentate ale muzicienilor.

III. COMPETENȚE GENERALE ALE DISCIPLINEI

Competențe profesionale:

CP1. Acumularea cunoștințelor teoretice și istorice în domeniul filosofiei și metodologiei științifice și aplicarea lor în cercetarea muzicii.

CP2. Selectarea metodelor adecvate care ar corespunde naturii obiectului cercetat și ar asigura obținerea unor cunoștințe veridice și rezultate eficiente.

CP3. Identificarea și utilizarea tehnologiilor moderne de informare în domeniul muzicologiei.

CP4. Aplicarea cunoștințelor fundamentale și aplicative din domeniul muzicologiei la cercetarea fenomenelor muzicale.

CP5. Valorificarea propriilor cunoștințe și abilități analitice în elaborarea, promovarea și soluționarea sarcinilor științifice și de creație.

CP6. Realizarea și susținerea publică a tezei de doctor, aplicând toate cunoștințele și abilitățile acumulate în procesul de studii.

Competențe transversale:

CT1. Proiectarea, organizarea și desfășurarea procesului de cercetare, aplicând cunoștințele și abilitățile acumulate în cadrul studiilor anterioare.

CT2. Aplicarea deprinderilor de activitate eficientă de sine stătătoare și în echipă în scopul autoperfecționării și adaptabilității la cerințele pieței muncii.

CT3. Autoevaluarea obiectivă și identificarea oportunităților de formare continuă pe tot parcursul vieții.

IV. COMPETENȚE SPECIFICE ALE DISCIPLINEI

Prin studierea disciplinei studenții doctoranzi vor fi capabili la nivel de:

1. Cunoaștere și înțelegere:

- ✓ Să conștientizeze importanța cunoașterii legăturilor între formă și sens în discursul muzical;
- ✓ Să conștientizeze rolul potențialul semantic al formelor muzicale din diferite epoci;
- ✓ Să înțeleagă și să interpreteze tehnologia analizei complexe a unei creații muzicale în ansamblul conținutului și formei sale;

2. Aplicare:

- ✓ Să cunoască și să aplice diferite metode de cercetare ale conținutului muzical prin analiza formelor acestora;
- ✓ Să se orienteze în literatura de specialitate în domeniul semioticii muzicale;
- ✓ Să identifice și să compare diferite metode de cercetare a discursului muzical;
- ✓ Să cunoască și să aprecieze adecvat ideile și conceptele teoretice din domeniul semioticii muzicale;
- ✓ Să selecteze și să aplice metodele eficiente pentru studierea sensului creației componistice și a celei interpretative;

3. Integrare:

- ✓ Să utilizeze metodele științifice elaborate în muzicologia universală în procesul scrierii tezelor de doctorat;
- ✓ Să utilizeze cunoștințele acumulate din examinarea diferitelor concepte științifice pentru interpretarea și aprecierea corectă a fenomenelor examinate în teze;

- ✓ Să integreze cunoștințele teoretice în domeniul metodologiei și istoriei muzicologiei cu abilitățile practice de analiză a operelor muzicale.

V. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI:

Studii cu frecvență

Denumirea disciplinei în planul de învățământ	Anul de studii	Total ore	Inclusiv ore		Numărul de ore pe săptămână	Forma de evaluare	Nr. credite
			Contact direct	Studii individuale			
Formă și sens în discursul muzical	I	180	30	150	2	Examen (susținerea referatului)	6

Studii cu frecvență redusă

Denumirea disciplinei în planul de învățământ	Anul de studii	Total ore	Inclusiv ore		Numărul de ore pe săptămână	Forma de evaluare	Nr. credite
			Contact direct	Studii individuale			
Formă și sens în discursul muzical	I	180	8	172	2	Examen (susținerea referatului)	6

VI. UNITĂȚI TEMATICE ȘI REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR*

Nr.	Unități tematice	Numărul de ore					
		Contact direct				Studiu individ.	Total
		C	S	P/L	I		
	Anul I, semestrul II						
1.	Creația muzicală ca un obiect central al culturii muzicale	2				10	12
2.	Abordarea ontologică, gnoseologică și semiotică a creației muzicale	4				10	14
3.	Noțiunea de formă muzicală în scrierile și tratatele muzicienilor și teoreticienilor din sec. XIX–XX.	4	2			20	26
4.	Structura conținutului muzical. Componentele emoțional, plastic și logic ale conținutului artistic în creație muzicală	4	4			40	48
5.	Logica de joc, componentele genuistic și stilistic în conținutul muzical	5	1			40	46

6.	Formă și sens al discursului muzical ca un portret al compozitorului, interpretului și ascultătorului	3	1			30	34
	TOTAL	22	8			150	180

*Nr. de ore este indicat pentru studiile cu frecvență.

VII. OBIECTIVELE DE REFERINȚĂ ȘI UNITĂȚI TEMATICE

<i>Nr.</i>	<i>Obiectivele de referință</i>	<i>Unități tematice</i>
1.	Explicarea rolului creațiilor muzicale în structura culturii muzicale în diferite epoci. Înțelegerea specificului activității compozitorului, interpretului și ascultătorului. Cunoașterea raporturilor între aceste componente necesare.	<u>Tema 1. Creația muzicală ca un obiect central al culturii muzicale.</u> Noțiunea de creație muzicală ca un obiect care îmbine în sine poziția compozitorului, interpretului și ascultătorului și depinde de situația istorico-stilistică. Raporturile între aceste componente în diferite etape istorice. Conținutul și forma în muzică.
2.	Înțelegerea diferenței între existența potențială, reală și virtuală a operei muzicale. Conștientizarea rolului unui interpret în dezvoltarea istorică a operei muzicale. Înțelegerea operei muzicale ca un sistem semiotic. Cunoașterea diferenței între semnul și semnificația lui.	<u>Tema 2. Abordarea ontologică, gnoseologică și semiotică a creației muzicale.</u> Accentuarea problemelor existenței creației muzicale la abordarea ei ontologică. Existență potențială, reală și virtuală a operei muzicale. Rolul interpretului în existența și dezvoltarea istorică a operei muzicale. Muzica ca limbaj și ca sistem semiotic. Intonația, semantica și semnul muzical. Semnul și semnificația semnului muzical. Conținutul și semantica muzicii, ierarhizarea și stratificarea conținutului în muzică. Sferele principale ale semioticii în muzica europeană (extra- și intra-muzicală, emoțional-sugestivă). Paradigmele istorice de creație muzicală
3.	Diferențierea celor două sensuri ale formelor muzicale: cel general și cel particular. Cunoașterea principalelor forme-tipare ale muzicii clasico-romantice. Înțelegerea conceptelor arhitectonice și procesuale ale formei muzicale. Cunoașterea principalilor exponenți ai teoriei formelor muzicale.	<u>Tema 3. Noțiunea de formă muzicală în scrierile și tratatele muzicienilor și teoreticienilor din sec. XIX–XX.</u> Cele două sensuri – general și particular – ale noțiunii de formă muzicală. Forma-tipar și forma-principiu. Compoziția și dramaturgia. Laturile arhitectonice și procesuale ale formei muzicale. Secționarea formei muzicale și funcțiile părților. Caracteristica cezurilor. Noțiunea de tematism. Principiile generale de clasificare a formelor muzicale. Formele vocale și cele vocale. Reflectarea intonației verbale în muzică. Specificul metrului și a sintaxei muzicale în formele muzicii vocale.
4.	Înțelegerea structurii complexe a conținutului muzical. Cunoașterea laturilor emoționale, plastice și logice în conținut muzical.	<u>Tema 4. Structura conținutului muzical. Componentele emoțional, plastic și logic ale conținutului artistic în creație muzicală.</u> Structura complexă a conținutului muzical. Laturile emoțională, plastică și logică în conținutul creației muzicale. Mijloacele de

		expresivitate utilizate de compozitori pentru realizarea ideilor conceptuale.
5.	Înțelegerea procedurilor de realizare a logicii de joc în creația muzicală. Înțelegerea rolului genurilor muzicale în crearea a conținutului operelor instrumentale. Cunoașterea principalilor genuri și stiluri ai muzicii europene.	<u>Tema 5. Logica de joc, componentele genuistic și stilistic în conținutul muzical.</u> Logica de joc ca restaurarea în creația muzicală situațiilor comice din viața cotidiană. Noțiunile de gen și sistem de genuri. Clasificarea genurilor muzicale. Caracteristica principalelor genuri ale muzicii europene. Căile de dezvoltare a genurilor în arta muzicală a secolului XX și XXI. Pluralismul și diversitatea tehnicilor de compoziție în muzica contemporană. Stilul și noțiunile adiacente în estetică și muzicologie. Nivelele ierarhice ale sistemelor și subsistemelor de stil. Principiile de atribuire a exponenților de stil în arta muzicală.
6.	Înțelegerea legăturilor între compozitorul și posibilitățile artei muzicale a timpului său.	<u>Tema 6. Formă și sens al discursului muzical ca un portret al compozitorului, interpretului și ascultătorului.</u> Creația muzicală fiind scrisă de un compozitor – reprezentant al anumitului curent stilistic, al unei școli naționale etc. reflectă în sine trăsăturile specifice personalității autorului său. Mijloacele de expresivitate caracterizează și pe destinatorii: interpreți și ascultători.

VIII. ORGANIZAREA LUCRULUI INDIVIDUAL AL DOCTORANDULUI

<i>Nr.</i>	<i>Unități tematice</i>	<i>Lucrul individual al studenților</i>	<i>Ore</i>
1.	Creația muzicală ca un obiect central al culturii muzicale	Însușirea materialului teoretic. Studierea bibliografiei obligatorii.	10
2.	Abordarea ontologică, gnoseologică și semiotică a creației muzicale	Însușirea materialului teoretic. Studierea bibliografiei obligatorii.	10
3.	Noțiunea de formă muzicală în scrierile și tratatele muzicienilor și teoreticienilor din sec. XIX–XX.	Însușirea materialului teoretic. Studierea bibliografiei obligatorii. Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă: Teoria funcționalității în lucrările de V. Bobrovskii.	20
4.	Structura conținutului muzical. Componentele emoțional, plastic și logic ale conținutului artistic în creație muzicală	Însușirea materialului teoretic. Studierea bibliografiei. Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă: Structura conținutului muzical în miniaturile pentru pian de M. Musorgskii.	40
5.	Logica de joc, componentele genuistic și stilistic în conținutul muzical	Însușirea materialului teoretic. Studierea bibliografiei obligatorii. Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă:	40

		Structura tratărilor în simfoniile de Haydn ca mostre interesante ale logicii de joc.	
6.	Formă și sens al discursului muzical ca un portret al compozitorului, interpretului și ascultătorului	Însușirea materialului teoretic. Studierea bibliografiei. Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă: Concertul pentru vioară și orchestră de A.Haceaturean ca un portret al compozitorului armean.	30
Total ore:			150

IX. EVALUAREA DISCIPLINEI

1. Tipurile, modalități și forme de evaluare

<i>Tipul evaluării</i>	<i>Perioada evaluării</i>	<i>Modalități și forme de evaluare</i>	<i>Ponderea din nota finală</i>
Evaluarea curentă	Pe parcursul semestrului	Evaluare orală: răspunsuri la seminare	60 %
Evaluarea semestrială	În perioada sesiunii	Evaluare orală: susținerea referatului	40 %

2. Criteriile de apreciere a cunoștințelor/deprinderilor

<i>Notă</i>	<i>Pentru a obține o notă respectivă studentul trebuie:</i>
10 (A)	să cunoască la perfecție materialul teoretic, să participe activ la toate seminarele, să prezinte referatul și bibliografia
9 (B)	să cunoască bine materialul teoretic, să participe la toate seminarii, să prezinte referatul și bibliografia
8 (C)	să cunoască suficient de bine materialul teoretic, să participe la trei seminare, să prezinte referatul și bibliografia
7 (D)	să cunoască suficient materialul teoretic, să participe la cel puțin două din seminare, să prezinte referatul și bibliografia
6 (E)	să cunoască satisfăcător materialul teoretic, să participe la cel puțin unul din seminare, să prezinte referatul și bibliografia
5 (E)	să cunoască la un nivel minim materialul teoretic, să prezinte referatul și bibliografia
4 (FX)	să cunoască la un nivel minim materialul teoretic, să nu prezinte referatul și bibliografia
3, 2, 1 (F)	să nu cunoască deloc materialul teoretic, să nu prezinte referatul și bibliografia

X. BIBLIOGRAFIE

I. Obligatorie

1. Bentoiu, P. Gândirea muzicală. București, 1975.
2. Bentoiu P. Imagine și sens. București, 1975.
3. Berger G. Estetica sonatei baroce. București, 1985.
4. Berger G. Estetica sonatei clasice. București, 1971.

5. Berger G. Estetica sonatei contemporane. București, 1985.
6. Berger G. Estetica sonatei romantice. București, 1983.
7. Bughici D. Dicționar de forme și genuri muzicale. București, 1974.
8. Bughici D. Formele muzicale. București, 1969.
9. Duțica Gh. Conceptul ritmic și tehnica variațională. Artes, 2004.
10. Enescu, Gh. Fundamentele logice ale gândirii. București, 1980.
11. Firca, G. Analiza muzicală din perspectiva sistematică. În: Studii de cercetări de istoria artei, anul 1983, vol. 30.
12. Firca, G. Muzicologia contemporană și problemele limbajului muzical. În: Studii de muzicologie, vol. 3, București, 1968.
13. Florescu, V. Retorica și neretorica. București, 1973.
14. Herman V. Originile și dezvoltarea formelor muzicale. București, 1982.
15. Hindemith P. Inițiere în compoziție. București, 1967.
16. Melnic V. Muzica concretă: declarații, paradoxuri, perspective. Chișinău, 1996.
17. Nemescu O. Capacitățile semantice ale muzicii. București, 1983.
18. Sandu-Dediu V. Studii de stilistică și retorică muzicală. București, 1999.
19. Timaru V. Morfologia și structura formelor muzicale. Cluj-Napoca, 1992.
20. Timaru V. Principiul stroficității. Cluj-Napoca, 1996.
21. Vasiliu L. Forma, stil, personalitate. Studii de muzicologie. București, 2007.
22. Vasiliu L. Interpătrunderea principiilor de formă. Curs de analiză muzicală. București, 2007.
23. Арановский М. К изучению музыкальной логики как явления культуры. В: Методологические проблемы науки и культуры. Куйбышев, 1979.
24. Арановский М. Структура музыкального жанра и современная ситуация в музыке. В: Музыкальный современник. Вып.6. Москва, 1987.
25. Асафьев Б. Музыкальная форма как процесс. Ленинград, 1963.
26. Барсова И. Опыт этимологического анализа. В: Советская музыка, 1985, № 9.
27. Басин В. Семантическая философия искусства. Москва, 1983.
28. Бобровский В. Функциональные основы музыкальной формы. Москва, 1978.
29. Бонфельд М. Музыка как речь и как мышление. Автореф. дис.... докт. иск-вед. Москва, 1993.
30. Курышева Т. Театральность и музыка. Москва, 1984.
31. Лук А. Мышление и творчество. Москва, 1976.
32. Медушевский В. К проблеме сущности, эволюции и типологии музыкальных стилей. В: Музыкальный современник. Вып. 5. Москва, 1984.
33. Медушевский В. О закономерностях и средствах художественного воздействия музыки. Москва, 1976.
34. Назайкинский Е. Звуковой мир музыки. Москва, 1988.
35. Назайкинский Е. Логика музыкальной композиции. Москва, 1982.
36. Назайкинский Е. О психологии музыкального восприятия. Москва, 1972.
37. Раппопорт С. Семиотика и язык искусств. В: Музыкальное искусство и наука. Вып.2. Москва, 1973.
38. Соколов О. К проблеме типологии музыкальных жанров. В: Проблемы музыки XX века. Горький, 1977.
39. Тюлин Ю. Строение музыкальной речи. Москва, 1969.
40. Холопов Ю. Принципы классификации музыкальных форм. В: Теоретические проблемы музыкальных форм и жанров. Москва, 1971.

2. Suplimentară

1. Bârlogeanu L. Psihopedagogia artei. Educația estetică. Iași, București, 2001.
2. Bentoiu P. Deschideri spre lumea muzicii. București, 1973.
3. Berger G. Clasicismul de la Bach la Beethoven. București, 1990.
4. Berger G. Muzica simfonică. Ghid. Vol.I-VI. București, 1967-1977.
5. Buciu D. Armonia tonală. Vol.I-II. București, 1990.
6. Buciu D. Elemente de scriitură modală. București, 1981.
7. Caravia P. Sociologia formelor vieții muzicale. În: Muzica, 1981. № 3.
8. Chomsky N. *Le langage et la pensee*. Paris, 1973.
9. Comes L. Lumea polifoniei. București, 1984.
10. Comes L., Rotaru D. Tratat de contrapunct vocal și instrumental. București, 1986.
11. Eizicovitz M. Polifonia Barocului. București, 1973.
12. Eizicovitz M. Polifonia vocală a Renașterii. București, 1966.
13. Georgescu C., Georgescu M. Fenomenul muzical din perspectivele teoriei sistemelor. În: Muzica, 1984, No 2.
14. Ghircoiașiu R. Clasificarea științelor muzicale și unele probleme de obiect și metodă. În: Lucrări de muzicologie, vol.8-9, Cluj-Napoca, 1979.
15. Giuleanu V. Ritmul în creația muzicală clasică. București, 1990.
16. Giuleanu V. Ritmul muzical. Vol. I–II. București, 1968, 1969.
17. Giuleanu V. Tratat de teoria muzicii. București, 1986.
18. Lucrări de muzicologie. Vol. I–XX. Cluj-Napoca, 1965- 1986.
19. Negrea M. Tratat de armonie. București, 1958.
20. Negrea M. Tratat de contrapunct și fugă. București, 1958.
21. Nicolescu M. Sonata: natura, originile și evoluția ei. București, 1962.
22. Niculescu Ș. Reflecții despre muzică. București, 1980.
23. Pașcanu A. Armonia. Vol.I-II. București, 1982.
24. Popovici D. Muzica Renașterii italiene. București, 1978.
25. Pricope E. Simfonia până la Beethoven. București, 1976.
26. Rapin J. Să descoperim muzica. București, 1975.
27. Studii de muzicologie. Vol.I-XXI. București, 1965-1989.
28. Tradiții și inovații în muzica secolului al XX-lea. Chișinău, 1997.
29. Toduță S. Formele muzicale ale Barocului în operele lui J.S.Bach. Vol.I-III. București, 1969, 1973, 1978.
30. Urseanu T., Ianegic I., Ionescu L. Istoria baletului. București, 1967.
31. Vancea Z. Polifonia modernă. În: Muzica, 1980, Nr. 4.
32. Vieru A. Cartea modurilor. București, 1982.
33. Webern A. Calea spre muzica nouă. București, 1988.
34. Арановский М. Симфонические искания. Москва, 1979.
35. Арановский М. Синтаксическая структура мелодии. Москва, 1991.
36. Барсова И. Симфонии Густава Малера. Москва, 1975.
37. Баткин Л. О некоторых условиях культурологического подхода. В: Античная культура и современная наука. Москва, 1985.
38. Берков В. Гармония Бетховена. Москва, 1975.
39. Берков В. Гармония Глинки. Москва-Ленинград, 1948.

40. Берков В. Формообразующие средства гармонии. Москва, 1971.
41. Бершадская Т. Лекции по гармонии. Ленинград, 1978.
42. Васина-Гроссман В. Музыка и поэтическое слово. Ч. 1–3. Москва, 1972.
43. Вопросы теории и эстетики музыки. Вып.1-15. Ленинград, 1962-1977.
44. Вопросы теории музыки. Вып.1-3. Москва, 1970-1976.
45. Герцман Е. Античное музыкальное мышление. Ленинград, 1986.
46. Герцман Е. Византийское музыкознание. Ленинград, 1988.
47. Григорьев С. Теоретический курс гармонии. Москва, 1981.
48. Григорьев С., Мюллер Т. Учебник полифонии. Москва, 1982.
49. Григорьева Г. Стилиевые проблемы русской советской музыки второй половины XX века. Москва, 1989.
50. Гулыга А. Искусство в век науки. Москва, 1978.
51. Гуляницкая Н. Введение в современную гармонию. Москва, 1984.
52. Денисов Э. Современная музыка и проблемы эволюции композиторских техник. Москва, 1986.
53. Дмитриев А. Полифония как фактор формообразования. Ленинград, 1962.
54. Задерацкий В. Полифоническое мышление И. Стравинского. Москва, 1980.
55. Задерацкий В. Полифония в инструментальных произведениях Шостаковича. Москва, 1969.
56. Задерацкий В. Полифония как принцип развития в сонатной форме Шостаковича и Хиндемита. В: Вопросы музыкальной формы. Вып.1 Москва, 1966.
57. Золотарев В. Фуга. Руководство к практическому изучению. Москва, 1965.
58. История полифонии. Т. I-VII. Москва, 1983-1994.
59. Кириллов В., Старченко А. Логика. Москва, 1995.
60. Когоутек Ц. Техника композиции в музыке XX века. Москва, 1976.
61. Кон Ю. Вопросы анализа современной музыки. Ленинград, 1982.
62. Конен В. Театр и симфония. Москва, 1975.
63. Кочарова Г. Вопросы теории модуляции и тонального родства. Кишинев, 1993.
64. Кулешова Т. Композиция оперы. Минск, 1983.
65. Курт Э. Основы линейного контрапункта. Москва, 1931.
66. Курт Э. Романтическая гармония и ее кризис в *Тристане* Вагнера. Москва, 1975.
67. Кушнарев Х. О полифонии. Москва, 1971.
68. Лаврентьева И. Вариантность и вариантная форма в песенных циклах Шуберта. В: От Люлли до наших дней. Москва, 1967.
69. Ливанова Т. Музыкальная драматургия Баха. Москва, 1948.
70. Мазель Л. Вопросы анализа музыки. Москва, 1978.
71. Мазель Л. Исследования о Шопене. Москва, 1971.
72. Мазель Л. Проблемы классической гармонии. Москва, 1972.
73. Мазель Л., Рыжкин И. Очерки по истории теоретического музыкознания. Вып. 1, 2. Москва, 1934, 1939.
74. Мазель Л., Цуккерман В. Анализ музыкальных произведений. Москва, 1976.
75. Маркарян Э. Теория культуры и современная наука. Москва, 1983.
76. Медушевский В. О музыкальных универсалиях. В: С.С. Скребков. Статьи и воспоминания. Москва, 1979.
77. Ментюков А. Декламационно-речевые формы интонирования в музыке XX века. Москва, 1986.

78. Милка А. Теоретические основы функциональности в музыке. Ленинград, 1982.
79. Михайлов М. Стиль в музыке. Ленинград, 1981.
80. Музыка и современность. Вып.1-10. Москва, 1962-1976.
81. Музыкальное искусство и наука. Вып.1-3. Москва, 1970, 1973, 1978.
82. Павлюченко С. Практическое руководство по контрапункту строгого письма. Ленинград, 1968.
83. Паисов Ю. Политональность в современной музыке. Москва, 1977.
84. Проблемы музыкального мышления. Москва, 1974.
85. Проблемы музыкальной науки. Вып.1-7. Москва, 1972-1989.
86. Протопопов В. История полифонии в ее важнейших явлениях: русская и советская музыка. Москва, 1962.
87. Протопопов В. Вариационные процессы в музыкальной форме. Москва, 1967.
88. Протопопов В. Контрастно-составные формы. В: Советская музыка, 196, № 9.
89. Протопопов В. Очерки по истории инструментальных форм XIV–нач. XIX вв. Москва, 1979.
90. Протопопов В. Принципы музыкальной формы Бетховена. Москва, 1970.
91. Протопопов В. Принципы музыкальной формы И.С. Баха. Москва, 1981.
92. Рети Р. Тональность в современной музыке. Ленинград, 1968.
93. Ручьевская Е. Функции музыкальной темы. Москва, 1977.
94. Симакова Н. Вокальные жанры эпохи Возрождения. Москва, 1985.
95. Скребков С. Художественные принципы музыкальных стилей. Москва, 1974.
96. Скребкова-Филатова М. Фактура в музыке. Москва, 1985.
97. Соколов А. Музыкальная композиция XX века: диалектика творчества. Москва, 1992.
98. Соллертинский И. Исторические типы симфонической драматургии. В: Соллертинский И. Исторические этюды. Ленинград, 1963.
99. Способин И. Лекции по курсу гармонии. Москва, 1969.
100. Способин И. Музыкальная форма. Москва, 1972.
101. Танеев С. Из научно-педагогического наследия. Москва, 1967.
102. Танеев С. Подвижной контрапункт строгого письма. Москва, 1959.
103. Танеев С. Учение о каноне. Москва, 1929.
104. Тельчарова Р. Введение в феноменологию музыки. Владимир, 1991.
105. Тюлин Ю (ред.) Музыкальная форма. Москва, 1974.
106. Тюлин Ю. Учение о гармонии. Москва, 1966.
107. Тюлин Ю., Привано Н. Теоретические основы гармонии. Москва, 1965.
108. Холопов Ю. Гармония. Теоретический курс. Москва, 1988.
109. Холопов Ю. Канон. Генезис и ранние этапы развития. В: Теоретические наблюдения над историей музыки. Москва, 1978.
110. Холопов Ю. Очерки современной гармонии. Москва, 1974.
111. Холопов Ю. Современные черты гармонии Прокофьева. Москва, 1967.
112. Холопова В. Вопросы ритма в творчестве композиторов первой половины XX века. Москва, 1971.
113. Цуккерман В. Анализ музыкальных произведений. Вариационная форма. Москва, 1974.
114. Цуккерман В. Общие принципы развития и формообразования в музыке. Простые формы. Москва, 1980.

115. Цуккерман В. Рондо в его историческом развитии. Ч. 1, 2. Москва, 1988, 1990.
116. Цуккерман В. Сложные формы. Москва, 1983.
117. Чернова Т. Драматургия в инструментальной музыке. Москва, 1984.
118. Чугаев А. Особенности строения клавирных фуг Баха. Москва, 1975.
119. Шевалье Л. История учений о гармонии. Москва, 1931.
120. Этингер М. Гармония и полифония. В: Советская музыка, 1962, № 12.
121. Этингер М. Раннеклассическая гармония. Москва, 1979.
122. Южак К. Некоторые особенности строения фуг Баха. Москва, 1965.
123. Яворский Б. Сюиты Баха для клавира. Москва, 1947.